

Sygn. akt V U 1046/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Marek

Protokolant: star. sekr. sądowy Justyna Alfawicka

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku H. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania H. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 2 września 2015 r.

znak (...)

oddala odwołanie.

VU (...)

UZASADNIENIE

Decyzją z 2 września 2015 r. ZUS O/L. odmówił H. F. prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłej siostrze K. K. uznając, że zmarła nie pozostawała na utrzymaniu wnioskodawczynie.

W odwołaniu wnioskodawczynie domagała się zmiany decyzji i przyznania spornego świadczenia, wskazując że K. K. pozostawała do dnia swej śmierci na utrzymaniu wnioskodawczynie.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując dotychczasową argumentację.

Sąd ustalił, co następuje:

K. K. była dla wnioskodawczynie siostrą. Panie mieszkały osobno.

Siostra wnioskodawczynie pobierała emeryturę w wysokości ok. 1.280 zł netto. Emerytura wnioskodawczynie to 1.415 zł netto. Wnioskodawczynie pomagała siostrze. Robiła jej co jakiś czas drobne zakupy i odwiedzała siostrę 2 razy w tygodniu. Wnioskodawczynie nie dawała K. K. żadnych pieniędzy na utrzymanie. Siostra wnioskodawczynie sama opłacała rachunki i pokrywała koszty swego bieżącego utrzymania.

D: - akta ZUS

- przesłuchanie wnioskodawczynie – k. 18

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie było zasadne.

Zgodnie z art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U Nr 1118 ze zm.) w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Stan faktyczny niniejszej sprawy wskazuje, że wnioskodawczynie nie ma prawa do dochodzonego świadczenia przede wszystkim dlatego, że powołany przepis nie ma w tej sytuacji zastosowania, bowiem zmarła siostra wnioskodawczynie stale pobierała świadczenie i nie dożyła kolejnego terminu płatności. Przepis 136 ust. 1 ustawy emerytalnej zawiera natomiast inną hipotezę stanowiąc podstawę prawną ustalenia uprawnienia członka rodziny do świadczenia niewypłaconego zmarłemu, ale tylko w sytuacji gdy zmarły nie miał jeszcze ustalonego prawa do świadczenia i nie pobierał go a zmarł po złożeniu wniosku o świadczenie (por. wyrok SA w Szczecinie z 19 lutego 2015 r., II AUa 461/14).

Przyjmując nawet zastosowanie tego przepisu w niniejszej sprawie, stwierdzić należy iż nie została spełniona przesłanka do nabycia prawa do niezrealizowanych świadczeń w postaci pozostawania K. K. na utrzymaniu wnioskodawczynie. W zakresie rozważanej przesłanki stwierdzić należy, iż „pozostawanie na utrzymaniu” w rozumieniu powołanego wyżej przepisu musi być rozumiane ściśle jako zapewnienie danej osobie wszelkich środków finansowych i materialnych (wyżywienie, ubranie) niezbędnych do życia. Pozostający na utrzymaniu danej osoby jest od niej w całości uzależniony finansowo i gospodarczo. Powołana wyżej ustawa rozróżnia przy tym pojęcie „pozostawanie na utrzymaniu” i „przyczynianie się do utrzymania”. To ostatnie określenie stanowi przesłankę nabycia przez rodziców prawa do renty rodzinnej po zmarłym ubezpieczonym (por. art. 71 ustawy). Należy także podkreślić, że przesłanka „pozostawania na utrzymaniu” ma charakter szerszy, aniżeli opieka. Nie wystarczy być bowiem opiekunem danej osoby (troszczyć się o tę osobę, pomagać jej w codziennych, bieżących sprawach), aby uzyskać prawo do świadczeń na podstawie cytowanego art. 136 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (por. przykładowo wyroki: Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 10 Września 1997 r., III AUa oraz Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 16 stycznia 2014 r., III AUa 859/13).

Z ustalonego w niniejszej sprawie (niespornego) stanu faktycznego wynika, iż wnioskodawczynie przed śmiercią siostry opiekowała się nią, choć nie była to opieka stała i świadczona z dużym natężeniem (odwiedziny 2 razy w tygodniu, sporadyczne robienie drobnych zakupów). W żadnym jednak razie nie sposób przyjąć, że siostra wnioskodawczynie pozostawała na jej utrzymaniu. K. K. pobierała przed śmiercią świadczenie emerytalne niewiele niższe aniżeli wnioskodawczynie. Nie była od nikogo uzależniona finansowo. Sama pokrywała koszty swego utrzymania.

W tym stanie rzeczy należało stwierdzić, że w świetle art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U Nr 1118 ze zm.) wnioskodawczynie nie spełnia warunków do przyznania prawa do niezrealizowanego świadczenia po K. K..

Skoro zatem odwołanie nie było uzasadnione, podlegało – na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c – oddaleniu.